

PEKLO v džungli

10.7.2016 Aha! neděle str. 27 Česká odvaha
Eva Hradilová

Český voják na kurzu přežití pod vedením francouzské cizinecké legie

BRNO – Vysoké teploty, vlhko, déšť, neustále mokré oblečení, nekonečná fyzicky náročná **cvičení**, útrapy v bahně, nedostatek jídla. Tak si 14 dní prožil mladý rotmistr Zbyněk Polka (25) ve Francouzské Guyaně. Nebyla to ovšem nepovedená dovolená, ale **cvičení** přežití v džungli spolu s francouzskými studenty École Spéciale Militaire de Saint-Cyr pod vedením zkušených instruktorů 3. regimentu francouzské cizinecké legie. Bere to jako odměnu, klidně by se vrátil zpátky.

Francouzská **armáda** poskytuje **Univerzitě obrany** v rámci spolupráce dvě až tři místa na kurzu přežití ve Francouzské Guyaně. Právě na něj se student pátého ročníku přihlásil, moc nadějí si ale nedělal. „Vzhledem k tomu, že sice jsem členem skupiny Commandos, ale nejsem instruktorem, neměl jsem na kurz nárok. Ale byl jsem vybrán a jsem za to strašně rád, byla to pro mě čest,“ říká. I když mu předchází dyž před účastníci kurz popisovali a dávali mu cenné rady, teprve až na místě poznal, jak náročný kurz doopravdy je. Rodičům to ale raději podal tak, aby to zas tak drsně nepůsobilo.

TMA A VEDRO

První šok nastal hned po přistání v jihoamerickém státě. „Snášel se déšť, byla tma, vlhko a vedro. To jsme přiletěli do dobrého

přiletě pekla, řekl kolega,“ směje se teď Zbyněk, který na kurz přijel ještě s dalším **Čechem**, nadrotmistrem Martinem Hejdou. Mezi 80 francouzskými studenty tak měl alespoň parťáka. Po přesunu do **základny** třetího pluku cizinecké legie v městečku Kourou vyfasovali **základní** materiál – hamaku (sít na spaní),

PROBLÉM S JAZYKEM

Na a klimatizaci účastníků kurzu legionáři nehleděli a hned se začalo

trénovat. „První den bylo prvotní **přezkoušení**. Věděli jsme dopředu, co tam všechno bude, tak jsem si říkal, že to bude lehké. Jenže kvůli náročnějším klimatickým podmínkám d byl každý běh, , každý klik hrozně namáhavý,“ popisuje. Co o se týče francouzštiny, museli oba spoléhat na překlad ostatních studentů, jazyk neuměli a legionáři na nikoho ohled neberou, sami se ho mnohdy museli naučit za pochodu. „Většinou jsme se snažili

dělat to, co ostatní. Když jsem ale pak nevěděl, co slovo znamená, dostal jsem trest navíc, musel jsem se plazit v blátě.“

V BAHNĚ I NA S STROMECH

Prvních pět dní se odehrávalo ve s z znamení neustálých **cvičení**, ať už kondičních nebo třeba dlouhých přesunů džunglí se vším materiálem a dalšími věcmi navíc (2 kanystry s vodou na četu, každý měl 20 kg, vždy musel být plný, 50m a 100m lano, radiostanice, náhradní zdroje).

Další pořádnou **prověrkou** odolnosti

a zdatnosti **českých vojáků** bylo absolvování důmyslných překážkových drah. **Legionáři** připravili tři různé, jednu na stromech (Piste Liane), jednu ve vodě a v bahně (Piste Pecari) a jednu týmovou (Piste Jaguar), kde bylo potřeba zapojit i rozum. Všechny byly na čas, takže se často dostávali pod psychický tlak.

BEZ PONOŽEK

Samotný **test** přežití začal ještě na předsunuté **základně** v džungli pěkně drsně. „Pouštěli nám legionářské

písně a my jsme běhali dokola ve členitém rozbahněném terénu. V té době už nám vzali tkaničky do bot a každý krok byl nepříjemný,“ vzpomíná Zbyněk, kterého pak ještě obrali i o ponožky a tričko. Důvodem je připravit účastníky opravdu na to nejhorší a vyvolat u nich diskomfort. Po třech hodinách si

rozebrali nejnnutnější věci (pouze moskytiéru, tablety na čištění vody, nosné řemení, buzolu, píšťalku, svítilnu a střelnou **zbraň** bez nábojů), svlékli je, aby zjistili, že neschovávají žádné jídlo, a naložili do člunů obličejem ke dnu. Po vysazení v neprostupné džungli už se jednotlivé čtyři musely postarat samy o sebe. Najít si jídlo, postavit tábor a splnit další úkoly. Splněním čtyřdenního **testu** totiž nebylo jen samotné přežití, ale také úroveň, na jaké to jednotlivci zvládli. První noc si například nestihli postavit přístřešky, a tak vlivem silného deště spali mokří, schoulení u skomírajícího ohně.

HLAVNĚ PŘEŽÍT

„V sedm už byla absolutní tma. Bez čelovky je tam úplně m člověk úplně ztracen, a proto u sebe mít sebe musí vždy píšťalku, kdyby ztratil, by se aby dal vědět ostatním.“ Vstávali proto .“ ve čtyři, aby stihli všechny zadané úkoly jako postavení vorů nastražení ní 2 vor ů či naše pastí. To vše za neustálého deště a hladu, jedli totiž jen plody a polévku z krabů. Čtvrtý den pak s vory vyplavali na řeku. Museli je tlačit a plavat vedle nich, a přitom na nohou vši silou držet kanady bez tkaniček. Poté nepřišel očekávaný odpočinek, ale ještě seskok z asi 15metrového mostu do řeky.

NEPŘÍJEMNÁ NEMOC

Ke intenzita konci kurzu se intenzita náročnosti ještě hodiny ještě zvýšila. Dvě pádlování vystřídal pochod s nesením raněného. „Terén byl „byl náročný, neměli jsme dostatek vody, všichni byli dost unavení.

Sám jsem byl vyčerpaný a z nedostatku

příjmu tekutin jsem dostával neustávající křeče do nohou, téměř jsem nebyl schopný chodit. Stálo to hodně přemáhání, abychom do kempu došli.“ Na kurz i přes všechny útrapy kurz i přes všechny útrapy vzpomíná nadšeně, doporučil by ho každému a by **vojákovi** prošel si jím klidně znovu. I navzdory že navzdory tomu, se u s času něj odstupem projevila choroba ba – leishmanióza.

Nejhorší okamžik Když mě zradil materiál. Když takhle někam jedu, беру si náhradní věci. Měl jsem dvě čelovky, jedna byla bytelnější, ale nebyla zvyklá na takovou vlhkost, hned první den přestala svítit. Opravit se mi ji nepodařilo. V průběhu kurzu odešla i druhá. Po návratu z přežití už jsem tam chodil s tlumeným červeným světlem, takže se mi po zbytek kurzu moc dobře nefungovalo. V té absolutní tmě, jsou tam kořeny. To se podepíše i na psychickém rozpoložení člověka, musí hledat jiný způsob, musí začít improvizovat. Když jsem šel na záchod, tak jsem si musel vzít svíčku. Takže jsem po pralese plném nástrah chodil jak bílá paní se svíčkou v ruce, avšak s mačetou u pasu a se **zbraní** na zádech. Strach jsem neměl, ale obával jsem se negativního dopadu, který mohl nastat v podobě zranění.

Jídlo J Den před **testem** přežití nám ještě ukázali, co vše můžeme v džungli jíst. Jak získáme vitaminy z různých výhonků a stromů, ochutnali jsme různá zvířata, kajmana, tapíra, různé druhy plodů. Kajman mi hodně chutnal, byl jsem překvapený. V průběhu kurzu jsme jedli **bojové dávky** potravin. Výživově vám to něco dá, není to ale jako normální plnohodnotné jídlo, na které jsem byl zvyklý. Když jsme dostali maso, pro mě to byla velká vzpruha. Tam jsem celkem strádal, maso mám rád, možná to byl také důvod, proč jsem shodil zhruba 10 kilogramů. Spánek V prvních dnech prvních dnech jsme se naučili postavit hamaku, abychom v noci někde noci někde přespali, protože protože spát na zemi bylo zakázáno. V noci V totiž vylézají nebezpečná vylézají zvířata. Postavila se asi ve se asi ve výšce jeden a půl v jeden a půl metru. Vypadá jako m jako houpací síť, je h která uzavřená z důvodu z důvodu ochrany před létajícím před hmyzem, především komáry.